ସୂଚିତଯୋଗ୍ୟ

ଭାରତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ
ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା ୩୭୯୮-୩୭୯୯/୨୦୧୬

ସୁଦର୍ଶନ ପୁହାଣ ଆବେଦନକାରୀ (ମାନେ)

ବନାମ

ଜୟନ୍ତ କୁମାର ମହାନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଇତ୍ୟାଦି ଉତ୍ତରଦାତା (ମାନେ)

ରାୟ

ଅଭୟ ମନୋହର ସପ୍ରେ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

୧) ଏମ.ଏ.ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା ୬୯୦/୨୦୧୪ ଏବଂ ଏମ.ଏ.ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା ୮୩୯/୨୦୧୪ ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ଦ୍ୱାରା ୦୯.୧୧.୨୦୧୫ ତାରିଖରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ତିମ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ମୋଟର ଦୁର୍ଘଟଣା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ

(ସଂକ୍ଷେପରେ 'ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ') ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ଟ୨୪,୬୨,୦୬୫ଙ୍କା ରୁ ଟ୨୦,୦୦,୦୦୦ଙ୍କା କୁ ହ୍ରାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏମ.ଏ.ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା ୮୩୯/୨୦୧୪ ରେ ପାରିତ ମୁଖ୍ୟ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀ-ଦାବିଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏମ.ଏ.ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା ୬୯୦/୨୦୧୪ କୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ ।

୨) ଏହି ଆବେଦନ ଗୁଡିକରେ ଜଡିତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ, କିଛି ତଥ୍ୟ ନିମ୍ନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ |

୩) ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାବିଦାର ଥିବାବେଳେ ଯାନ (ମୋଟରସାଇକେଲ) ର ଉତ୍ତରଦାତା-ମାଲିକ ଅଣ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା ୧ ଥିଲେ ଏବଂ ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବି ଆବେଦନରେ ଅଣ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା ୨ ଥିଲେ ।

୪) ୩୧.୧୦.୨୦୧୨ ତାରିଖରେ ଆବେଦନକାରୀ-ଦାବିଦାର ଜଣକ ଦୀପକ କୁମାର ପ୍ରଧାନଙ୍କ ସହ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ୧୮ ରେ ବୈଶିଙ୍ଗାରୁ ବାରିପଦାକୁ ଓଆର-୦୭ ଏସ ୩୧୩୩ ସଂଖ୍ୟା ବହନ କରୁଥିବା ଏକ ମୋଟର ସାଇକେଲରେ ଯାଉଥିଲେ । ଉପରୋକ୍ତ ମୋଟର ସାଇକେଲଟି ଏକ ମିନି ଟ୍ରକ୍ (୪୦୭) ସହିତ ଦୁର୍ଘଟଣାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀ ଗୁରୁତର ଆହତ ହୋଇଥିଲେ । ମୋଟର ସାଇକେଲଟି ଜୟନ୍ତ

କୁମାର ମହାନ୍ତି (ସିଏ ୩୭୯୮/୨୦୧୬ ରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଏବଂ ସିଏ ୩୭୯୯/୨୦୧୬ ରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୨)ଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିଲା ଏବଂ ନ୍ୟାସନାଲ ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ (ସିଏ ୩୭୯୮/୨୦୧୬ ରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୨ ଏବଂ ସିଏ ୩୭୯୯/୨୦୧୬ ରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧) ସହିତ ବୀମା କରାଯାଇଥିଲା ।

୫) ଆବେଦନକାରୀ-ଦାବିଦାରଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଦୁର୍ଘଟଣା ସମୟରେ ସେ ୨୫-୨୭ ବର୍ଷ ବୟସର ଥିଲେ ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ଦୁର୍ଘଟଣାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ "ପାରାପ୍ଲେଜିଆ" (ମେରୁଦଣ୍ଡରେ ଆଘାତ) ରୋଗରେ ପୀଡିତ ହୋଇଥିଲେ ।

୬) ଆବେଦନକାରୀ, ତେଣୁ, ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, ୧୯୮୮ ର ଧାରା ୧୬୬ (ଏହା ପରେ 'ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ' ଭାବରେ ସୂଚିତ) ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ମୟୁରଭଞ୍ଜ ବାରିପଦା (ଓଡ଼ିଶା) ରେ ଉତ୍ତରଦାତା ମାନଙ୍କ (ମୋଟର ସାଇକେଲର ମାଲିକ ଏବଂ ବୀମା କମ୍ପାନୀ) ବିରୋଧରେ ଏକ ଦାବି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ହୋଇଥିବା ଆଘାତ ପାଇଁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କ୍ଷତିପୂରଣ ଏବଂ ଏହିପରି ଆଘାତ ପାଇଁ ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଇନଗତ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦାବି କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଦାବି ଆବେଦନକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ।

୭) ୧୭.୦୫.୨୦୧୪ ତାରିଖର ରାୟ ଦ୍ୱାରା, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବି ଆବେଦନକୁ ଆଂଶିକ ଭାବେ ଅନୁମତି ଦେଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଦାବିଦାରଙ୍କୁ ମିଳିତ ଭାବରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ (ଅଣ-ଆବେଦନକାରୀ) ଦାୟୀ କରି ବିଭିନ୍ନ ଶୀର୍ଷକରେ ବାର୍ଷିକ ୭% ହାରରେ ଦେୟ ସୁଧ ସହିତ ମୋଟ ଟ.୨୪,୬୨,୦୬୫/- ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଗୁରୁତର ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ।

୮) ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଉଭୟ ଏହି ରାୟରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକଙ୍କଠାରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

୯) ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଦାବିଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏମ ଏ ସି ଏ ସଂଖ୍ୟା ୬୯୦/୨୦୧୪ ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ କ୍ଷତିପୂରଣ ରାଶିର ପରିମାଣ ଅଧିକ ରହିଛି ବୋଲି ରାୟ ବିରୋଧରେ ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଏମ.ଏ.ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା ୮୩୯/୨୦୧୪ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା ।

୧୦) ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ (ଏମ.ଏ.ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା ୮୩୯/୨୦୧୪)କୁ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତଦନୁଯାୟୀ କ୍ଷତିପୂରଣକୁ ଟ.୨୪,୬୨,୦୬୫/- ରୁ ଟ.୨୦,୦୦,୦୦୦/- କୁ ହ୍ରାସ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନରେ ବୀମା କମ୍ପାନୀ ସପକ୍ଷରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଆଦେଶର ଫଳସ୍ୱରୂପ କ୍ଷତିପୂରଣ ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଦାବିଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ(ଏମ.ଏ.ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା ୬୯୦/୨୦୧୪)କୁ ନିରର୍ଥକ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ।

୧୧) ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ମାଧ୍ୟମରେ ଦୁଇଟି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଗୋଟିଏ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା କ୍ଷତିପୂରଣ ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଦାବିଦାରଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ନିରର୍ଥକ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଏକ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା କ୍ଷତିପୂରଣ ପରିମାଣକୁ ଟ.୨୪,୬୨,୦୬୫/-ଙ୍କା ରୁ ଟ.୨୦,୦୦,୦୦୦/-ଙ୍କା କୁ ହ୍ରାସ କରି ବୀମା କମ୍ପାନୀର ଆବେଦନକୁ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

୧୨) ବୀମା କମ୍ପାନୀ ବିଷୟରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଟ. ୨୦,୦୦,୦୦୦/- ଙ୍କା କ୍ଷତିପୂରଣ ରାଶି ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିବା ପରି ମନେହୁଏ ।

୧୩) ଏହି ଦୁଇଟି ଆବେଦନରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠୁଥିବା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ବୀମା କମ୍ପାନୀର ଆବେଦନ (ଏମ.ଏ.ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା ୮୩୯/୨୦୧୪) କୁ ଅନୁମତି ଦେବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ କି ତଥା କ୍ଷତିପୂରଣ ରାଶି ପରିମାଣକୁ ୨୪,୬୨,୦୬୫ ଟଙ୍କାରୁ ୨୦,୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କାକୁ ହ୍ରାସ କରିବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲା କି ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ, କ୍ଷତିପୂରଣ ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଦାବିଦାରଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ବ୍ୟର୍ଥ ଦର୍ଶାଇ ଖାରଜ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ କି ।

୧୪) ଆବେଦନକାରୀ-ଦାବିଦାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଉକ୍ତ ଆଦେଶର ବୈଧତା ଏବଂ ସଠିକତା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରି ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ଉପୁଜିଥିବା କୌଣସି ବାସ୍ତବ ଏବଂ ଆଇନଗତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ବିଚାର ନକରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ବୀମା କମ୍ପାନୀର ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣକୁ ୨୪,୬୨,୦୬୫ ଟଙ୍କାରୁ ୨୦,୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କାକୁ ହ୍ରାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଏକ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଢଙ୍ଗରେ ଖାରଜ କରିଛନ୍ତି ।

୧୫) ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ମତରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥ୍ୟଗୁଡିକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିନାହାନ୍ତି, କିମ୍ବା କୌଣସି ଦାବି ଉପରେ ବିଚାର କରିନାହାନ୍ତି, କିମ୍ବା ଯଥାର୍ଥ

ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଚାକ୍ଷୁଷ ଏବଂ ଲିଖିତ ପ୍ରମାଣକୁ ତର୍ଜମା କରିନାହାନ୍ତି, କିମ୍ବା ମାମଲାରେ ଉପୁଜିଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ଆଇନଗତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିନାହାନ୍ତି, ଏବଂ କେବଳ "*ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କ ଦାଖଲକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ*" ଏବଂ "*ମୁଁ ଭାବୁଛି, ଯଦି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ରାଶି ଟ୨୪,୬୨,୦୬୫/-ଙ୍କା ସଂଶୋଧିତ ହୋଇ ୨୦,୦୦,୦୦୦/- ଟଙ୍କା କୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଏ, ତେବେ ନ୍ୟାୟର ସ୍ୱାର୍ଥ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ*" ଏପରି ଅବଲୋକନ ବ୍ୟତୀତ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିବା କୌଣସି ବିବାଦୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହାଙ୍କ ନିଷ୍କର୍ଷ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନାହାନ୍ତି ।

୧୬) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ମାମଲାର ବିଚାର ନୁହେଁ ଏବଂ ତଥାପି ବୀମା କମ୍ପାନୀ ସେମାନଙ୍କ ଆବେଦନରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ-ଦାବିଦାର ହାରି ଯାଇଥିଲେ ଯାହା କ୍ଷତିପୂରଣ ପରିମାଣ ହ୍ରାସ ହେତୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ।

୧୭) ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ବାଢିଥିଲେ ଯେ ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା ୧୭୩ ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ସମସ୍ତ

ନିବେଦନ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରମାଣକୁ ତର୍ଜମା କରିବା ପରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି କିମ୍ବା ହ୍ରାସ ପାଇଁ କୌଣସି ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ଆଇନଗତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କୌଣସି ପ୍ରକାରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଉପାୟରେ ନିଜ ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିବା ଉଚିତ୍ | ଏହା ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ଏହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇନଥିଲା, ଏକ ନ୍ୟାୟୀକ ତ୍ରୁଟି ସଂଘଟିତ ହୋଇଛି ଯାହା ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରେନାହିଁ ।

୧୮) ଶେଷରେ, ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ଆବେଦନକାରୀ-ଦାବିଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ କେବଳ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ମାମଲାଟିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇବା ଅନିର୍ବାର୍ଯ୍ୟ ।

୧୯) ଉତ୍ତରଦାତା (ବୀମା କମ୍ପାନୀ) ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା, ତଥାପି, ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ସେଗୁଡିକ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରିବେ ନାହିଁ ।

୨୦) ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଏବଂ ମାମଲାର ନଥିପତ୍ରକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ, ଆମେ ଆବେଦନକାରୀ-ଦାବିଦାରଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ନିବେଦନରେ ଦୃଢତା ଥିବା ପାଇଥାଉ ।

୨୧) ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ କ୍ଷମତା ବାସ୍ତବରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ନ୍ୟାୟୀକ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଭଲ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ତେଣୁ, ଏହା ଆଉ *ଅନିର୍ଣ୍ଣିତ ବିଷୟ* ନୁହେଁ ।

୨୨) ୧୯୬୯ ମସିହାରେ, ମାନ୍ୟବର ବିଚାରପତି - ଭି. ଆର. କୃଷ୍ଣ ଆୟାର, (ସେତେବେଳେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମାନ୍ୟବର ବିଚାରପତି ଥିଲେ) ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, ୧୯୦୮ (ଏହା ପରେ "ସଂହିତା" ଭାବରେ ସୂଚିତ) ର ଧାରା ୯୬ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାବେଳେ ***କୁରିଆନ୍ ଚାକୋ*** ବନାମ ***ୱାର୍କି ଓସେଫ୍,*** ଏଆଇଆର ୧୯୬୯ କେରଳ ୩୧୬, ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଏହାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଷୟରେ ମନେ ପକାଇଥିଲେ । ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତି ସହିତ ତାଙ୍କର ଲେଖିବାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶୈଳୀରେ, ମାନ୍ୟବର ବିଚାରପତି ନିମ୍ନମତେ କହିଛନ୍ତି:

"୧. ଦୁଇଟି ଅଦାଲତରେ ଅସଫଳ ହୋଇଥିବା ବାଦୀ, ତାଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଏଠାକୁ ଆସିଛନ୍ତି, ଯାହା ମାଲିକାନା ଘୋଷଣା ଏବଂ ଦଖଲର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଥିଲା । ପ୍ରତିବାଦୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ମାଲିକାନା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦଖଲକୁ ନେଇ ବିବାଦ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଭୟକୁ ନିଜେ ଦାବି କରିଥିଲେ । ଏହି ମକଦ୍ଦମା ବିଚାର କରୁଥିବା ମାନ୍ୟବର ବିଚାରକ ଉଭୟ ମାଲିକାନା ଏବଂ ଦଖଲ ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିଷ୍କର୍ଷ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଆବେଦନରେ, ମାନ୍ୟବର ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତି ସମଗ୍ର ମାମଲାକୁ ଅଳ୍ପ କିଛି ବାକ୍ୟରେ ଚପଳ ଏବଂ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ସମାଧାନ କରିଥିଲେ ।

୨. ଏକ ପୁନର୍ବିଚାର ଅଦାଲତ ସାଧାରଣତଃ ତଥ୍ୟର ଅନ୍ତିମ ଅଦାଲତ ଏବଂ ତେଣୁ ଜଣେ ମକଦ୍ଦମାକାରୀ ପୁନର୍ବିଚାର ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପ୍ରମାଣର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷ ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନ ବିଚାର ପାଇଁ ହକଦାର | ଏହାଠାରୁ କିଛି କମ୍ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ ଏବଂ ମୋର କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ମାନ୍ୟବର ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ଏକ ପୁନର୍ବିଚାର ଅଦାଲତ ଭାବରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ଆଶା କରାଯାଏ ତାହା ଠାରୁ ବହୁତ ଦୂରରେ ରହିଯାଇଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଓକିଲ ମଧ୍ୟରେ ତୀବ୍ର ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା ଅଛି, ସେମାନେ ଏହି ଅବଲୋକନରେ ମୋ ସହିତ ସହମତ ବୋଲି ଜଣାପଡୁଛନ୍ତି.... "

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

୨୩) ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ମାମଲାରେ ଉପରୋକ୍ତ ନୀତିକୁ ଦୋହରାଇଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ସମୟରେ ସଂହିତାର ଧାରା ୯୬ ଅନୁଯାୟୀ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷମତା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ ।

୨୪) ଆମେ କେତେକ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହେବ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁ ।

୨୫) ***ସନ୍ତୋଷ ହଜାରୀ*** ବନାମ ***ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ତିୱାରୀ (ମୃତ) ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା*** (୨୦୦୧) ୩ ଏସସିସି ୧୭୯ ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ (ପୃଷ୍ଠା ୧୮୮-୧୮୯ ରେ) ନିମ୍ନମତେ କହିଛନ୍ତି:

> **"........ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଫଳାଫଳକୁ ଓଲଟା କିମ୍ବା ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ରହିଛି । ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଧିକାର ଏବଂ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ସୀମିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଭୟ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ଆଇନର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ସମଗ୍ର ମାମଲା ଖୋଲା ଅଛି | ତେଣୁ, ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ବିବାଦ ସହିତ ଉତ୍ପନ୍ନ ସମସ୍ତ ଦାବିଗୁଡିକ ଉପରେ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହାଙ୍କ ମାନସିକ ପ୍ରୟୋଗକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିବ ଏବଂ ତଥ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ଫଳାଫଳ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବ......ତଥ୍ୟର ଏକ ଅନୁସନ୍ଧାନକୁ ଓଲଟା କରିବା ସମୟରେ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ସହିତ ନିକଟତର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ତା'ପରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ନିଜସ୍ୱ କାରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ | ଏହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନ ଶୁଣାଣି କରୁଥିବା ଅଦାଲତକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବ ଯେ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାଙ୍କଠାରୁ ଆଶା କରାଯାଉଥିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିଛନ୍ତି......"**

୨୬) ***ମଧୁକର୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*** ବନାମ ***ସଂଗ୍ରାମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,*** (୨୦୦୧) ୪ ଏସସିସି ୭୫୬ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ତିନିଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଉପରୋକ୍ତ ମତକୁ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ପୁନରାବୃତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବରେ ଏହାଙ୍କ ଫଳାଫଳ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରମାଣ ପରିଚାଳନା କରିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।

୨୭) ***ଏଚ.କେ.ଏନ. ସ୍ୱାମୀ*** ବନାମ ***ଇରଶାଦ ବସିଥ,*** (୨୦୦୫) ୧୦ ଏସ.ସି.ସି. ୨୪୩ ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ (ପୃଷ୍ଠା ୨୪୪ ରେ) ନିମ୍ନମତେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି: (ଏସସିସି ପାରା ୩)

> **"୩..........ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ଆଇନାନୁସାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେବା ଉଚିତ । ପ୍ରଥମ ଆବେଦନରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଉଭୟ ଆଇନର ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଶୁଣାଣି କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜେ ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ କାରଣ ଦେଇ ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଆବଶ୍ୟକ | ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥ୍ୟ କିମ୍ବା ଆଇନ ଉପରେ କୌଣସି ଫଳାଫଳ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବେ ମାଲିକାନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତଥ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ସମସ୍ତ ଦାବି ଏବଂ ପ୍ରମାଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା ।"**

୨୮) ପୁନର୍ବାର ***ଜଗନ୍ନାଥ*** ବନାମ ***ଅରୁଲାପ୍ପା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*** (୨୦୦୫) ୧୨ ଏସସିସି ୩୦୩ ରେ, ସଂହିତାର ଧାରା ୯୬ ର ପରିସରକୁ ବିଚାର କରୁଥିବାବେଳେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ (ପୃଷ୍ଠା ୩୦୩-୦୪) ନିମ୍ନମତେ ଅବଲୋକନ କରିଛନ୍ତି: (ଏସସିସି ପାରା ୨)

> "୨. ଏକ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରମାଣକୁ ପୁନଃମୂଲ୍ୟାୟନ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଏକ ଭିନ୍ନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବେ......."

୨୯) ପୁନର୍ବାର ***ବି. ଭି. ନାଗେଶ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*** ବନାମ ***ଏଚ. ଭି. ଶ୍ରୀନିବାସ ମୂର୍ତ୍ତି***, (୨୦୧୦) ୧୩ ଏସସିସି. ୫୩୦ ରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ରାୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଉପରୋକ୍ତ ନୀତିକୁ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଦୋହରାଇଥିଲେ:

> "୩. ନିୟମିତ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ କିପରି ପୁନର୍ବିଚାର ନ୍ୟାୟାଳୟ/ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସମାଧାନ କରାଯିବ ତାହା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ବିଚାର କରାଯାଇଛି । ଆଦେଶ ୪୧ ସିପିସି ମୂଳ ଆଇନଗତ ଆଦେଶରୁ ଉଦ୍ଭୂତ ଆବେଦନଗୁଡିକ ସହିତ ଜଡିତ | ବିଭିନ୍ନ ନିୟମ ମଧ୍ୟରେ, ନିୟମ ୩୧ ଆଦେଶ ଦିଏ ଯେ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବ:
>
> (କ) ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଗୁଡିକ;
> (ଖ) ଏହା ଉପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ;
> (ଗ) ନିଷ୍ପତ୍ତିର କାରଣଗୁଡିକ; ଏବଂ

(ଘ) ଯେଉଁଠାରେ ଆଇନଗତ ଆଦେଶରୁ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନ ଓଲଟା କିମ୍ବା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ, ସେହି ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ କେଉଁ ଆବେଦନକାରୀ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।

୪. ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଫଳାଫଳକୁ ଓଲଟା କିମ୍ବା ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ରହିଛି । ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଏକ ମୁଲ୍ୟବାନ ଅଧିକାର ଏବଂ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ସୀମିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଉଭୟ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ଆଇନର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ସମଗ୍ର ମାମଲା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଛି | ତେଣୁ, ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ବିବାଦ ସହିତ ଉତ୍ପନ୍ନ ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହାଙ୍କ ମାନସିକ ପ୍ରୟୋଗକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିବ ଏବଂ ତଥ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ଫଳାଫଳ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବ । ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବରେ ଏହାଙ୍କ ଫଳାଫଳ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରମାଣ ପରିଚାଳନା କରିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ହେଉଛି ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଧିକାର ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଉଭୟ ରାୟର ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଶୁଣାଣି କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନରେ ରାୟ ଆଇନ ଏବଂ ତଥ୍ୟର ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଫଳାଫଳର ସମର୍ଥନରେ କାରଣ ଦେଇ ଏହାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଆବଶ୍ୟକ | (ସନ୍ତୋଷ ହଜାରୀ ବନାମ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ତିୱାରୀ, (୨୦୦୧) ୩ ଏସସିସି. ୧୭୯ ପୃଷ୍ଠା ୧୮୮, ପାରା ୧୫ ଏବଂ ମଧୁକର୍ ବନାମ ସଂଗ୍ରାମ, (୨୦୦୧) ୪ ଏସସିସି. ୭୫୬ ପୃଷ୍ଠା ୭୫୮, ପାରା ୫ ଦେଖନ୍ତୁ)

୫. ଉପରୋକ୍ତ ହିତକର ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ବିବାଦୀୟ ରାୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ଆମେ ଅନୁଭବ କରୁଛୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବେ ଏହାଙ୍କ ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ଆମ ରାୟରେ, ଆବେଦନର ରାୟ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ ଏବଂ କୌଣସି

> ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଦିଗ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଏହି ଆବେଦନ ଉପରେ ଅସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି । ନିୟମିତ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ରାୟର ଆମର ଯତ୍ନଶୀଳ ଅନୁଧ୍ୟାନ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ଅଦାଲତରୁ ଆଶା କରାଯାଉଥିବା ବିଚାରଠାରୁ ଏହା ପରାଜିତ ହୋଇଛି | ତଦନୁସାରେ, ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦାବିର ଗୁଣବତ୍ତା ଭିତରକୁ ନ ଯାଇ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ବିବାଦୀୟ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଛୁ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ସାନି ଫଇସଲା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ନିୟମିତ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକୁ ପଠାଇଛୁ ।"

୩୦) ***ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*** ବନାମ ***ଏମସନ୍ସ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,*** (୨୦୧୧) ୧୨ ଏସସିସି ୧୭୪ ଏବଂ ***ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ*** ବନାମ ***ମମତା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*** (୨୦୧୬) ୪ ଏସସିସି ୧୭୨ ମାମଲାରେ ସମାନ ନୀତିକୁ ଦୋହରାଇବା ସମୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରୋକ୍ତ ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।

୩୧) ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା ୧୭୩ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ମୂଳତଃ ସଂହିତାର ଧାରା ୯୬ ସଦୃଶ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ପ୍ରକୃତିର ଅଟେ ଏବଂ, ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରମାଣକୁ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବା ପରେ ଉଭୟ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ଆଇନ ଉପରେ ଏହି ମାମଲାରେ ଉପୁଜିଥିବା ସମସ୍ତ ଦାବି ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ସମାନ ଭାବରେ ଆଇନଗତ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାୟିତ୍ୱରେ ବନ୍ଧା । ...[***ନ୍ୟାସନାଲ ଇନସୁରାନ୍ସ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ*** ବନାମ ***ନରେଶ କୁମାର ଓ***

ଅନ୍ୟମାନେ (୨୦୦୦) ୧୦ ଏସସିସି ୧୯୮ ଏବଂ ***ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟଜଣେ*** ବନାମ ***ନବଦୀପ କୁର ଓ ଅନ୍ୟମାନେ*** (୨୦୦୪) ୧୩ ଏସସିସି ୬୮୦ ଦେଖନ୍ତୁ]

୩୨) ଉପରୋକ୍ତ ମତାନୁସାରେ, ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବେ, ଆଦେଶ ୨୦ ନିୟମ ୪ (୨) ଏବଂ ଆଦେଶ ୪୧ ନିୟମ ୩୧ର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆବେଦନ ଗୁଡିକର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲାଯାହା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ ରାୟ/ଆଦେଶ ମାମଲାର ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବୃତ୍ତି, ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏବଂ କାରଣଗୁଡିକୁ ଧାରଣ କରିବ ।

୩୩) ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ଥିବା ମାମଲାର ତଥ୍ୟକୁ ଆସି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ନିମ୍ନରେ ଆଉଥରେ ଦର୍ଶାଇବା ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁ:

> **"ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଉପସ୍ଥାପନକୁ ବିଚାର କରି ଏବଂ କ୍ଷତିପୂରଣ ରାଶି ପରିମାଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏବଂ ଯେଉଁ ଆଧାରରେ ଏହା ହୋଇଛି, ମୁଁ ଭାବୁଛି, ନ୍ୟାୟର ସ୍ୱାର୍ଥ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଯଦି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ରାଶି ଟ.୨୪,୬୨,୦୬୫/- ସଂଶୋଧିତ କରାଯାଇ ଟ.୨୦,୦୦,୦୦୦/- କୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଏ, ଯାହା ସୁଧ ସହିତ ଦାବିଦାରଙ୍କୁ ଦେୟ | ଆକ୍ଷେପିତ ଘୋଷିତ ରାଶି ଉକ୍ତ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଛି ।**

ଆବେଦନକାରୀ-ବୀମା କମ୍ପାନୀକୁ ସଂଶୋଧିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ରାଶି ଟ. ୨୦,୦୦,୦୦୦/- ଆଦେଶ ହୋଇଥିବା ସୁଧ ସହିତ ଛଅ ସପ୍ତାହ ମଧରେ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ଅର୍ଥରାଶି ଜମା କରିବା ପରେ, ସେହି ଅର୍ଥକୁ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଦାବିଦାରଙ୍କୁ ଆନୁପାତିକ ଭାବେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

୩୪) ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶର କେବଳ ଅନୁଧାନରୁ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ଟିପ୍ପଣୀ କରିନଥିଲେ, କିମ୍ବା ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ତର୍କ ଉପରେ କେବଳ ଟିପ୍ପଣୀ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଆଲୋଚନା କରିନଥିଲେ, କିମ୍ବା ଦାବିଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା କାରଣ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇନଥିଲେ, କିମ୍ବା ମାମଲାରେ ଉପୁଜିଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନଗତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ପ୍ରମାଣକୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବାକୁ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ କ୍ଷତିପୂରଣକୁ ଟ.୨୪,୬୨,୦୬୫/-ରୁ ଟ.୨୦,୦୦,୦୦୦/- କୁ ହ୍ରାସ କରିଥିଲେ ।

୩୫) ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଲେ *"ପକ୍ଷ ମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କର ଉପସ୍ଥାପନକୁ ବିଚାର କରି"* ଏବଂ *"ମୁଁ ଅନୁଭବ କରୁଛି ଯେ କ୍ଷତିପୂରଣ ଟ.୨୦,୦୦,୦୦୦/- ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ,*

ଟ.୨୪,୬୨,୦୬୫/- ନୁହେଁ"। କ୍ଷତିପୂରଣ ରାଶି ଟ.୨୪,୬୨,୦୬୫/- ରୁ ଟ.୨୦,୦୦,୦୦୦/- କୁ କାହିଁକି ହ୍ରାସ କରାଯିବ ଏବଂ କାହିଁକି ଏହାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି କାରଣ ଦର୍ଶାଯାଇନଥିଲା । ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ-ଦାବିଦାର ମଧ୍ୟ କ୍ଷତିପୂରଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ଦାବିଦାର ଏବଂ ବୀମା କମ୍ପାନୀର ଅନୁରୋଧରେ ସମଗ୍ର ବିବାଦ ପୁନର୍ବାର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଖୋଲା ଥିଲା । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷତିପୂରଣ ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ/କିମ୍ବା ହ୍ରାସ ନ କରିବାର କାରଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । କୌଣସି କାରଣର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖିବାରେ ଅସମର୍ଥ ।

୩୬) ଯେପରି ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କଠାରେ ଆବେଦନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦାଖଲ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିନଥିଲେ । ଆବେଦନ ଦାଖଲ ନକରିବା ପ୍ରଭାବ ହେଉଛି ଯେ ବୀମା କମ୍ପାନୀ ନୀତିଗତ ଭାବରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

୩୭) ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦାବିଦାରଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏବଂ ବିବାଦୀୟ ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରିବାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା

ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ (ଏମ.ଏ.ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା ୮୩୯/୨୦୧୪)କୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଦାବିଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ (ଏମ.ଏ.ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା ୬୯୦/୨୦୧୪) କୁ ଅନୁମତି କରାଯାଇଛି । ଯଦି ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣକୁ ଆହୁରି ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରି ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦାଖଲ କରିଥାନ୍ତେ, ଯେପରି ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷତିପୂରଣର ପରିମାଣ ଅଧିକ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଏହି ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ ପରେ ବୀମା କମ୍ପାନୀ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ସେମାନଙ୍କ ଆବେଦନ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅଧିକାର ପାଇଥାଆନ୍ତା । ତେବେ, ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଏହା କରାଯାଇ ନଥିଲା ।

୩୮) ମାମଲାର ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମାମଲାର ପୁନଃ ପ୍ରେରଣ ପରେ କେବଳ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ତାଙ୍କ ଆବେଦନ (ଏମ.ଏ.ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା ୬୯୦/୨୦୧୪)କୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ମକଦ୍ଦମା ଚଳାଇବାର ଅଧିକାର ରହିବ ଯେଉଁଥିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ

କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ପରିମାଣରେ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ କୌଣସି ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ଥାଏ, କେଉଁ ଆଧାରରେ ।

୩୯) ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ କେବଳ ଆବେଦନକାରୀ-ଦାବିଦାରଙ୍କ ଆବେଦନ (ଏମ.ଏ.ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା ୬୯୦/୨୦୧୪) କୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କରୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଟ.୨୪,୬୨,୦୬୫୬/- ରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ କୌଣସି ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ଥାଏ, କେଉଁ ଆଧାରରେ ହୋଇଛି । କହିବା ଅନାବଶ୍ୟକ, ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀ-ଦାବିଦାରଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ବିରୋଧ କରିବାର ଅଧିକାର ବୀମା କମ୍ପାନୀର ରହିବ ।

୪୦) ତଥାପି, ଏହି ମାମଲାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଏକ ମତାମତ ରଖି ଆମେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ଜଡିତ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ଆମେ ଆମର ମତକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିନାହୁଁ ଏବଂ ତେଣୁ ଆମର କୌଣସି ଅବଲୋକନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ନହୋଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କଡା କଡ଼ି ଭାବେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏମ.ଏ.ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା ୬୯୦/୨୦୧୪ ରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବେ । ଏହି ଆବେଦନ ଉପରେ ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଆମ୍ଭେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛୁ ।

୪୧) ଆବେଦନଗୁଡିକ ତେଣୁ ସଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି | ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

.... ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି
[ଅଭୟ ମନୋହର ସପ୍ରେ]

.... ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି
[ଏସ୍. ଅବଦୁଲ ନଜିର]

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ,
୨୦ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୧୮

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ | ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ |"

Translated by:
Subodh Rout,
Translator, High Court of Orissa